

са още и отъ бодростъ и отъ тѣлесны силы за улучшение на земледѣліето. Менторъ, като видѣ туй пусто поле, рече на царя: „Тѣзи земя друго не иска освѣнь да обогати жителитѣ си; но жителитѣ ѝ липсватъ. Нека слѣдователно земемъ сичкытѣ излишни художници въ града, и на които художествата не служатъ за друго освѣнь за развала на нравитѣ, и чрезъ тѣхъ да работимъ тѣзи лѣкы и могили. Жално е наистина дѣто тѣзи чловѣцы упражнены въ художествата които искатъ сѣдящъ животъ, не сж никакъ научены на трудъ. Но ето едно средство да са помогне туй. Трѣба да сподѣлимъ по между имъ празнытѣ земи, и да имъ призовемъ на помощъ съсѣднытѣ народы, които подъ тѣхенъ надзоръ ще вършжтъ найтруднытѣ работы. Тѣзи народы ще са склонѣжтъ, като имъ са обѣщае приличната награда отъ плодоветѣ на сжщата земя която работѣжтъ; впоследствие тѣ могатъ да притежаватъ и часть отъ нея и тѣй ще са слѣжтъ съ вашыя народъ който не е твърдѣ многоброенъ. Като бжджтъ работны и послушны на законитѣ тѣ ще ви станжтъ найдобры подданницы и ще увеличжтъ могуществото ви. Вашытѣ градекы художници, преселены въ полето, ще отхранѣжтъ чедата си въ любовта къмъ трудолюбіето и къмъ селскыя животъ. Освѣнь туй сичкытѣ чужденцы зидари, които работѣжтъ сега въ града ви, сж условены да разработѣжтъ една часть отъ вашытѣ земи и да станжтъ земледѣлцы: слѣйте гы съ народа си щомъ искарать постройкытѣ въ града, и бждете увѣрены че тѣ съ благодареніе да поминжтъ сичкыя си животъ подъ едно владычество което е сега толкози кротко. И понеже сж крѣпкы и работны, тѣхнынѣ примѣръ ще послужи за да възбуди на трудъ жителитѣ които са преселѣжтъ отъ града въ селата, съ които тѣ ще са слѣжтъ. Слѣдователно сичката страна ще са засели отъ челяди здравы и предадени на земледѣліето.

„Не мислете, при туй, че е трудно да са умножи народътъ ви; той скоро ще стане безброенъ стига да улесните свадбытѣ. Улеснителното средство е много просто: защото почти сичкытѣ чловѣцы иматъ склонность къмъ брака, и само бѣдността гы по нѣкога въспира. Ако не гы претоваряте съ даньцы, тѣ ще са